

Pepa de Cascallan

eu ben quixera agora

dar ao mundo razón cabal de ti

Lle falaría daquelas duras mans,
rexas gadoupas pra tremar do
legón e da manceira

Eu faría
un retrato
verdadeiro
da túa
face
tan laiada
tan amiga
enrugada
- escura
coma codia
de broa
aquela face que ... nos alumiaba
erás ti

aquela face,
ai Pepa,
aquela face
dos ollíños
dos bezos pitos,
dos cabeos murchos
dos catro raros
dentes
e do nariz torto
poque eras ti quero que agora o saibas...
a face carrenta do misterio
que enchía os nosos corazóns mxeles

Ben escoito aínda
o parolar aquíl

-Ai señora,
parécelle unha historial

Eu loubaría
aquiles pés ípidos, muros, fortes

Pepa de Cascallan eu ben quixera
pagarche, ao cabo de tan bngo tempo,
o falar cantareiro que aínda sinto
cando, ás veces, a vida se me fende,
sin eu pensab, por mitá do peito.